31975L0117

L 45/19 *AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA* 1975.2.19.

A TANÁCS IRÁNYELVE
(1975. február 10.)
a férfiak és a nők egyenlő díjazása elvének alkalmazására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről

(75/117/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 100. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére [1],

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére [2],

mivel a Szerződés 119. cikkében rögzített, a férfiak és a nők egyenlő díjazása elvének végrehajtása a közös piac létrehozásának és működésének nélkülözhetetlen része;

mivel elsősorban a tagállamok felelőssége ezen elv alkalmazásának a biztosítása a megfelelő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések által;

mivel a Tanács 1974. január 21-i állásfoglalása a szociális cselekvési programra vonatkozóan [3], amelynek célja lehetővé tenni az élet- és munkahelyi feltételeknek a harmonizálását a fejlődés egyidejű fenntartásával, továbbá megvalósítani a Közösség kiegyensúlyozott szociális és gazdasági fejlődését, elismeri, hogy a munkavállalás és a szakképzés, illetve előmenetel, valamint a díjazást is magában foglaló munkahelyi feltételek tekintetében a nők érdekében hozott intézkedéseknek kell elsőbbséget adni;

mivel kívánatos az alapvető jogszabályok ismételt megerősítése olyan intézkedésekkel, amelyek célja az egyenlőség elvének gyakorlati alkalmazásának elősegítése annak érdekében, hogy a Közösségben minden alkalmazott védelmet élvezzen az ilyen ügyekben;

mivel az 1961. december 30-án a férfiak és a nők egyenlő díjazásának elvéről a tagállamok részvételével megtartott konferencia állásfoglalásának alkalmazása érdekében tett erőfeszítések ellenére is még mindig vannak különbségek a tagállamok között, és mivel ezért az egyenlő díjazás elvének alkalmazása tekintetében a nemzeti rendelkezéseket közelíteni kell egymáshoz,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A Szerződés 119. cikkében felvázolt, a férfiak és a nők egyenlő díjazásának elve (a továbbiakban: egyenlő díjazás elve) azt jelenti, hogy ugyanazért a munkáért vagy azonos értékűnek tekintett munkáért járó díjazás minden vonatkozásában és minden feltételében meg kell szüntetni a nemi alapon történő megkülönböztetés minden fajtáját.

Különös tekintettel a díjazás meghatározásakor alkalmazott munkakör-besorolási rendszerekre, amelyeknek mind a férfiak, mind a nők számára azonos feltételeken kell nyugodniuk kizárva a nemi alapon történő megkülönböztetés minden formáját.

---

(1) HL C 55., 1974.5.13., 43. o.
(2) HL C 88., 1974.7.26., 7. o.
(3) HL C 13., 1974.2.12., 1. o.

2. cikk

A tagállamok bevezetik nemzeti jogrendszerükbe azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy minden olyan alkalmazott, aki saját feltételezése szerint az egyenlő díjazás elve alkalmazásának elmulasztása miatt sérelmet szenvedett, igényét bírói úton érvényesíthesse, miután az esetleges jogorvoslati lehetőségeket az illetékes hatóságoknál már kimerítette.

3. cikk

A tagállamok megszüntetnek minden törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezésekből származó megkülönböztetést a férfiak és a nők között, amely ellentétben áll az egyenlő díjazás elvével.

4. cikk

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a kollektív szerződéseknek, bértarifáknak, bérmegállapodásoknak vagy az egyéni munkaszerződéseknek az egyenlő díjazás elvével ellentétes rendelkezéseit semmisnek nyilvánítsák vagy nyilváníthassák, illetve módosíthassák.

5. cikk

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket azon alkalmazottak elbocsátása ellen, akik az egyenlő díjazás elvének betartása érdekében a vállalkozáson belül panaszt tettek vagy más jogi eszközzel éltek.

6. cikk

A tagállamok nemzeti sajátosságaikkal és jogrendszerükkel összhangban meghozzák a szükséges intézkedéseket, hogy biztosítsák az egyenlő díjazás elvének alkalmazását. Gondoskodnak arról, hogy hatásos eszközök álljanak rendelkezésre az elv betartásának biztosítására.

7. cikk

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az alkalmazottak az összes megfelelő eszköz útján, például munkahelyükön, tájékoztatást kapjanak az irányelv alapján hozott rendelkezésekről, valamint a már hatályos, idevonatkozó rendelkezésekről.

8. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az értesítéstől számított egy éven belül megfeleljenek ennek az irányelvnek, és erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

9. cikk

A tagállamok a 8. cikkben említett egyéves időtartam lejártától számított két éven belül minden szükséges információt a Bizottság rendelkezésére bocsátanak annak érdekében, hogy a Bizottság az irányelv alkalmazásáról szóló jelentését a Tanács elé történő terjesztés céljából elkészíthesse.

10. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1975. február 10-én.

a Tanács részéről

az elnök

G. FITZGERALD